

UITSpraak
SGIM 2019-14

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

Het geschil van A, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen zorgaanbieder C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

Klager heeft bij e-mail d.d. 25 maart 2019 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt.

Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 25 maart 2019 ontvangen.

Verweerder heeft op 24 april 2019 een verweerschrift ingediend.

Het geschil is ter zitting behandeld op 6 september 2019 te Bunnik. Beide partijen zijn ter zitting verschenen. Klager werd vergezeld door zijn echtgenote, mevrouw E.

Het geschil

Het geschil betreft, zakelijk weergegeven, het verwijt van klager dat verweerder tijdens het extraheren van element 46 het naastgelegen element 45 heeft beschadigd waardoor klager nog steeds veel pijn heeft en een herbehandeling van een specialist noodzakelijk is.

Verweerder heeft op 7 februari 2017 geprobeerd element 46 te extraheren. De extractie verliep moeizaam en er moest veel kracht gezet worden waardoor de kies uiteindelijk is afgebroken. Klager werd doorverwezen naar de kaakchirurg om het achtergebleven deel van de kies te verwijderen. Op 8 februari 2017 had klager een afspraak bij dr. F, kaakchirurg te G. De kaakchirurg deelde klager aan de hand van de door hem gemaakte röntgenfoto's mede dat het naastliggende element 45 bij de extractie was beschadigd. Volgens de kaakchirurg zou klager veel last van deze kies krijgen en de kies zou verkleuren en in de toekomst mogelijk verloren gaan.

F heeft in zijn brief van 8 februari 2017 aan verweerder geschreven dat er een verdenking van een worteldefect distaal van element 45 door hem was geconstateerd. Klager is na het consult bij de kaakchirurg meteen naar verweerder gegaan en kreeg te horen dat hij eerst moest wachten tot de wond geheeld was alvorens verweerder de situatie kon beoordelen. Toen klager later voor consult kwam kon verweerder echter niets afwijkends aan de wortel vaststellen en werd klager medegedeeld dat wanneer hij last van warm en koud zou krijgen dit een teken zou zijn dat er iets met element 45 aan de hand was.

Ongeveer een jaar later kreeg klager steeds meer last van element 45, vooral bij warm en bij koud. Tijdens het consult op 12 april 2018 heeft verweerder erkend dat hij een fout heeft gemaakt en teveel kracht heeft gezet bij de extractie van element 46.

Verweerder heeft toen toegezegd dat hij alle te maken kosten ten behoeve van element 45, zowel toen als in de toekomst, zou vergoeden. De echtgenote van klager was bij dit consult aanwezig. Verweerder heeft vervolgens een paar vullingen op de wortel aangebracht die snel weer los kwamen en later een endodontische behandeling in element 45 uitgevoerd. Nadat de klachten in eerste instantie waren verdwenen kreeg klager enkele maanden later weer pijnklachten. Tijdens het consult op 14 augustus 2018 heeft verweerder aangegeven niets meer voor klager te kunnen doen en hem door te verwijzen naar een endodontoloog. Verweerder wilde klager doorverwijzen naar een endodontoloog in H. Klager vond dit echter te ver weg en wilde in verband met de reistijd naar de endodontoloog bij I. Verweerder wilde klager hier echter niet naar toe verwijzen omdat hij een slechte ervaring met deze praktijk had en deze niet door de beroepsvereniging voor endodontologen erkend zijn. Uiteindelijk heeft verweerder klager niet verwezen en tegen klager gezegd niet meer met hem te bellen. Klager is vervolgens zelf naar de endodontoloog bij I gegaan en door de endodontoloog doorverwezen naar de kaakchirurg voor een 3d-scan teneinde uit te kunnen sluiten of er een breuk in element 45 aanwezig was. Kaakchirurg dr. F kon geen breuk vaststellen maar zei wel dat de kies er hoogstwaarschijnlijk uit zou moeten. Het verdere behandelplan moest klager met de endodontoloog bespreken. Volgens klager heeft de kaakchirurg gezegd dat verweerder een fout heeft gemaakt en alle kosten voor het herstel zou moeten vergoeden. Klager ondervindt nog dagelijks pijn aan de kies en kan niet zonder pijnstillers. De endodontoloog heeft eveneens tegen klager gezegd dat verweerder hem moet helpen. Klager voelt zich niet geholpen door verweerder en is van mening dat verweerder zijn toezegging na moet komen en de kosten voor een herbehandeling of implantaat moet vergoeden. De kies is nog in de mond aanwezig en klager wacht met de verdere behandeling tot de uitspraak van de Geschilleninstantie Mondzorg.

Klager vordert de kosten van herstel ad € 3.046,34. Hij wil ook een vergoeding voor immateriële schade.

Het verweer

Verweerder voert, zakelijk weergegeven aan, dat tijdens een gecompliceerde extractie van element 46 op 7 februari 2017 de wortel van de kies is afgebroken. Verweerder heeft klager naar de kaakchirurg doorverwezen om de achtergebleven wortel uit de kaak te verwijderen. De kaakchirurg constateerde een worteldefect bij element 45 dat tijdens de extractie zou zijn ontstaan. Verweerder heeft dit echter zelf niet kunnen vaststellen en nadat de wond was geheeld heeft klager een jaar lang geen problemen aan het element gehad. Ter zitting heeft verweerder een röntgenfoto getoond ter ondersteuning van zijn standpunt dat er weinig bot aanwezig was tussen de elementen 45 en 46 waardoor de wortel van element 45 bij de extractie mogelijk geraakt is. Het zenuwkanaal was echter niet geraakt.

Een jaar na de extractie werd element 45 overgevoelig voor warme en koude prikkels. Volgens verweerder is dit het gevolg van het bloed komen liggen van de wortel omdat na de extractie van element 46 het tandvlees is terug getrokken en er een groot defect in het kaakbot is ontstaan. Daarnaast is het element overbelast geraakt door het ontbreken van het naastliggende element 46. Verweerder heeft ter behandeling van de pijnklachten in eerste instantie 3 vullingen aan het worteloppervlak aangebracht waarvan hij uit goodwill slechts 1 vulling berekend heeft.

Op 17 april 2018 had klager ernstige pijn en constateerde verweerder pulpitis in element 45. Verweerder heeft toen een endodontische behandeling in element 45 uitgevoerd welke hij eveneens uit goodwill naar klager niet in rekening heeft gebracht. Na de endodontische behandeling waren de pijnklachten eerst weg. Toen klager echter in augustus 2018 wederom pijnklachten aan element 45 had heeft verweerder klager naar een endodontoloog verwezen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de huidige klachten niet het gevolg zijn van de door hem uitgevoerde extractie van element 46 danwel uitgevoerde endodontische behandeling in element 45. Verweerder heeft alles gedaan wat in zijn mogelijkheden lag om

klager van zijn pijnklachten af te helpen en klager door een bedrag ad € 400,-- aan behandelingen niet in rekening te brengen al veel goodwill verleend. Verweerder heeft de endodontische behandeling in element 45 uitgevoerd zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts mag worden verwacht en is van mening niet verantwoordelijk te zijn voor een eventuele noodzakelijke endodontische herbehandeling en wil de kosten hiervoor niet vergoeden.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij bindend advies door de Geschilleninstantie Mondzorg te laten beslechten. De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg en acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat tijdens een moeizame extractie van element 46 mogelijk de wortel van element 45 is geraakt.

Toen klager een jaar na de extractie pijnklachten met warm en koud aan element 45 ondervond heeft verweerder vullingen op de wortel aangebracht omdat hij ervan uitging dat de pijnklachten werden veroorzaakt door de blootliggende wortel. Nadat verweerder een maand later pulpitis in het element constateerde heeft verweerder een endodontische behandeling in het element uitgevoerd. Verweerder heeft klager voor al deze behandelingen nagenoeg geen kosten in rekening heeft gebracht.

Nadat de pijnklachten enkele maanden later weer terugkwamen heeft verweerder klager doorverwezen naar een endodontoloog. De Geschilleninstantie is van oordeel dat verweerder met zijn handelen heeft gehandeld zoals van een redelijke bekwaam en redelijk handelend tandarts mag worden verwacht. Dat er een complicatie is opgetreden die mogelijk door verweerder is veroorzaakt bij de extractie van element 46 kan de Geschilleninstantie niet vaststellen. De Geschilleninstantie Mondzorg kan geen beschadiging van de wortel van element 45 op de röntgenfoto's waarnemen en is van oordeel dat het defect van het kaakbot tussen de elementen 45 en 46 voorafgaande aan de extractie van element 46 al groot was. Het bloot komen liggen van de wortel is naar het oordeel van de Geschilleninstantie Mondzorg het gevolg van het reeds bestaande botdefect en het terugtrekken van het tandvlees na de extractie van element 46 en niet te wijten aan enig onjuist handelen van verweerder tijdens de extractie. Het feit dat er na het uitvoeren van de endodontische behandeling in element 45 wederom pijnklachten ontstonden kan verweerder eveneens niet verweten worden. Dat er na een endodontische behandeling nog pijnklachten zijn is een vaker voorkomende situatie en niet het gevolg van een verkeerd uitgevoerde endodontische behandeling. Door klager door te verwijzen naar een endodontoloog heeft verweerder gehandeld zoals van hem in een dergelijke situatie wordt verwacht.

De Geschilleninstantie Mondzorg is van oordeel dat verweerder klager veel goodwill heeft verleend met het niet in rekening brengen van verschillende behandelingen en juist heeft gehandeld door klager door te verwijzen naar een endodontoloog toen klager na de door hem uitgevoerde endodontische behandeling nog steeds pijnklachten ondervond. Dat de

noodzakelijke herbehandeling een gevolg is van enig onjuist handelen van verweerder kan de Geschilleninstantie Mondzorg niet vaststellen. De klacht is ongegrond.

Nu de klacht op inhoudelijke gronden is afgewezen is toewijzing van de gevorderde schadevergoeding niet aan de orde.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- het geschil ongegrond is;
- een schadevergoeding wordt afgewezen.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,
Bunnik, 6 september 2019